

Comissió Nacional de la Competència i a la Direcció d'Investigació.

Disposició transitòria segona. *Constitució de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. Sense perjudici del que disposa la disposició addicional sisena d'aquesta Llei, el president del Tribunal de Defensa de la Competència i els Vocals passen a tenir la condició de president i consellers de la Comissió Nacional de la Competència fins a l'expiració del seu mandat, sense possibilitat d'un altre nomenament posterior per al mateix càrrec.

2. Amb la finalitat d'adaptar la composició del nombre de membres del Consell de la Comissió Nacional de la Competència al que disposen els articles 20.b) i 33.1 d'aquesta Llei, la reducció a sis consellers s'ha d'anar produint progressivament en funció de l'expiració del mandat del president i els vocals del Tribunal de Defensa de la Competència en els termes previstos a l'apartat anterior.

3. La designació dels nous consellers ha de tenir lloc a partir del moment en què el nombre de consellers sigui inferior a sis.

4. En el termini de tres mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de procedir a la designació del director d'Investigació. Fins que no es realitzi, el director general de Defensa de la Competència continua exercint les seves funcions.

Disposició derogatòria.

1. Per aquesta Llei queda derogada la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquesta Llei.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Reial decret 1443/2001, de 21 de desembre, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, pel que fa al control de concentracions econòmiques i els articles 2 i 3 del capítol I, els articles 14 i 15, apartats 1 a 4, del capítol II i el capítol III del Reial decret 378/2003, de 28 de març, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en matèria d'exempcions per categories, autorització singular i registre de defensa de la competència segueixen en vigor fins que el Govern aprovi, si s'escau, nous textos reglamentaris, en el que no s'oposi en el que preveu aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució.

S'exceptuen d'això els preceptes següents:

La disposició addicional primera, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.5a de la Constitució.

Els articles 12, apartat 3 i 16; i les disposicions addicionals segona, setena i novena, que es dicten a l'empara de l'article 149.1. 6a de la Constitució.

L'article 23, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

1. El Govern i el ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el que preveu aquesta Llei i en l'àmbit de les seves competències respectives, poden dictar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

2. En particular, s'autoritza el Govern perquè en el termini de 6 mesos dicti les disposicions reglamentàries que despleguin aquesta Llei quant als procediments, el tracta-

ment de les conductes de menys importància, i el sistema de clemència o exempció i reducció de multa a les empreses que col·laborin en la lluita contra els càrtels.

3. Igualment, s'autoritza el Govern perquè, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de la Competència, mitjançant reial decret, modifiqui els llistats establerts a l'article 8 d'aquesta Llei. En tot cas, la Comissió Nacional de la Competència ha de fer cada tres anys una valoració de l'aplicació dels llistats als efectes de proposar, si s'escau, la seva modificació al Govern.

4. En el termini de tres mesos després de la constitució del Consell de la Comissió Nacional de la Competència, el Consell de Ministres ha d'aprovar mitjançant reial decret, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de la Competència, l'Estatut d'aquesta, en el qual s'han d'establir totes les qüestions relatives al funcionament i el règim d'actuació de la Comissió Nacional de la Competència que siguin necessàries conforme a les previsions d'aquesta Llei i, en particular, les següents:

- l'estructura orgànica de la Comissió Nacional de la Competència;
- la distribució de competències entre els diferents òrgans;
- el règim del personal.

5. Així mateix, s'autoritza el Govern perquè mitjançant reial decret modifiqui la regulació de l'estructura organitzativa del Ministeri d'Economia i Hisenda d'acord amb la nova organització institucional que preveu aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor l'1 de setembre de 2007.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, els articles 65 i 66 d'aquesta Llei entren en vigor en el mateix moment que el seu reglament de desplegament.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin i facin complir aquesta Llei.

Madrid, 3 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13022 *LLEI ORGÀNICA 8/2007, de 4 de juliol, sobre finançament dels partits polítics. («BOE» 160, de 5-7-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'aprovació al Congrés dels Diputats de la Llei orgànica 3/1987, sobre finançament de partits polítics, va constituir la primera regulació de la font d'ingressos d'una de les institucions bàsiques sobre la qual se sustenta el nostre sistema democràtic. Els partits polítics són associacions privades que compleixen una funció pública transcendental en el nostre sistema democràtic en ser

instruments de representació política i de formació de la voluntat popular.

Tanmateix es considera que la regulació que fa la Llei actualment vigent d'un aspecte tan important com és el seu finançament, factor essencial per garantir l'estabilitat del sistema democràtic, no garanteix de manera adequada la suficiència, regularitat i transparència de la seva activitat econòmica.

Durant el transcurs de vint anys des que es va aprovar aquesta Llei, la societat ha experimentat molts canvis polítics i econòmics com és la ràpida incorporació de les noves tecnologies, la incorporació de l'Estat espanyol a la Unió Econòmica i Monetària i la mateixa consolidació del sistema democràtic que en el moment de l'aprovació de l'actual Llei de finançament només tenia deu anys. Junta-ment amb aquests canvis s'ha d'afegir l'aparició davant l'opinió pública de possibles irregularitats vinculades en alguns casos al finançament dels partits polítics.

Actualment, hi ha un ampli sentiment entre la societat i l'opinió pública ciutadana que també s'estén als partits polítics sobre la necessitat d'abordar una nova regulació del finançament dels partits polítics que el doti de més transparència i control.

En aquesta nova regulació es pretén que s'assumeixi definitivament que l'exercici de la sobirania popular exigeix que el control polític de les institucions elegides a les urnes correspon en últim extrem al ciutadà, d'on es revela indispensable la necessitat d'establir garanties i més mitjans perquè el sistema de finançament no incorpori elements de distorsió entre la voluntat popular i l'exercici del poder polític.

La llibertat dels partits polítics en l'exercici de les seves atribucions quedaria perjudicada si es permetés com a fórmula de finançament un model de liberalització total perquè, si fos d'aquesta manera, sempre seria qüestionable la influència que en una determinada decisió política haguessin pogut exercir les aportacions procedents d'una determinada font de finançament i trencar la funció dels partits polítics com a institucions que vehiculen la formació de la voluntat popular.

El finançament dels partits polítics ha de correspondre a un sistema mixt que reculli, d'una banda, les aportacions de la ciutadania i, de l'altra, els recursos procedents dels poders públics proporcionalment a la seva representativitat com a mitjà de garantia de la independència del sistema, però també de la seva suficiència. Les aportacions privades han de procedir de persones físiques o jurídiques que no contractin amb les administracions públiques, ser públiques i no excedir límits raonables i realistes.

Es necessari, alhora, establir mecanismes d'auditoria i fiscalització dotats de recursos humans i materials suficients per exercir amb independència i eficàcia la seva funció. D'aquí que es faci necessària la regulació de sancions derivades de les responsabilitats que es puguin deduir de l'incompliment de la norma reguladora.

Del que es tracta és, per tant, d'abordar de manera realista el finançament dels partits polítics per tal que tant l'Estat, a través de subvencions públiques, com els particulars, tant si són militants, adherits o simpatitzants, contribueixin al seu manteniment com a instrument bàsic de formació de la voluntat popular i de representació política, possibilitant els màxims nivells de transparència i publicitat i regulant mecanismes de control que impedeixin la desviació de les seves funcions.

Finalment, amb aquesta Llei es dona compliment al requeriment explícitament efectuat per la Comissió Mixta per a les relacions amb el Tribunal de Comptes i a les reiterades recomanacions dels informes anuals del suprem òrgan fiscalitzador dels comptes i de la gestió econòmica de l'Estat, que en la sessió de 30 d'octubre de 2001 va aprovar la moció relativa a la modificació de la normativa sobre finançament i fiscalització dels partits polítics, per garantir la suficiència, regularitat i transparència de l'activitat econòmica d'aquestes formacions.

TÍTOL I

Normes generals

Article 1r Àmbit d'aplicació de la Llei.

El finançament dels partits polítics, federacions, coalicions o agrupacions d'electors s'ha d'ajustar al que disposa aquesta Llei orgànica.

Als efectes d'aquesta Llei, l'expressió «partit polític» comprèn, si escau, el conjunt d'entitats esmentades anteriorment.

Article 2n Recursos econòmics.

Els recursos econòmics dels partits polítics estan constituïts per:

U. Recursos procedents del finançament públic:

a) Les subvencions públiques per a despeses electorals, en els termes que preveuen la Llei orgànica 5/1985, de règim electoral general, i la legislació reguladora dels processos electorals de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i de les juntes generals dels territoris històrics bascos.

b) Les subvencions estatals anuals per a despeses de funcionament, regulades en aquesta Llei.

c) Les subvencions anuals que les comunitats autònomes estableixin per a despeses de funcionament en l'àmbit autonòmic corresponent, així com les atorgades pels territoris històrics bascos i, si s'escau, per les corporacions locals.

d) Les subvencions extraordinàries per dur a terme campanyes de propaganda que es puguin establir a la Llei orgànica reguladora de les diferents modalitats de referèndum.

e) Les aportacions que, si s'escau, els partits polítics puguin rebre dels grups parlamentaris de les cambres de les Corts Generals, de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, de les juntes generals dels territoris històrics bascos i dels grups de representants en els òrgans de les administracions locals.

Dos. Recursos procedents del finançament privat.

a) Les quotes i aportacions dels afiliats, adherits i simpatitzants.

b) Els productes de les activitats pròpies del partit polític i els rendiments procedents de la gestió del seu propi patrimoni, els beneficis procedents de les seves activitats promocionals, i els que es puguin obtenir dels serveis que puguin prestar en relació amb els seus fins específics.

c) Les donacions en diners o en espècie, que percebin en els termes i les condicions previstos en aquesta Llei.

d) Els fons procedents dels préstecs o crèdits que concertin.

e) Les herències o llegats que rebin.

TÍTOL II

Fonts de finançament

CAPÍTOL PRIMER

Recursos públics

Article 3r Subvencions.

U. L'Estat atorga als partits polítics amb representació al Congrés dels Diputats subvencions anuals no condi-

cionades, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, per atendre les despeses de funcionament.

Igualment, es pot incloure en els pressupostos generals de l'Estat una assignació anual per sufragar les despeses de seguretat en què incorrin els partits polítics per mantenir l'activitat política i institucional.

Dos. Aquestes subvencions es distribueixen en funció del nombre d'escons i de vots obtinguts per cada partit polític en les últimes eleccions a la indicada Cambra.

Per a l'assignació d'aquestes subvencions es divideix la corresponent consignació pressupostària en tres quantitats iguals. Una d'aquests es distribueix proporcionalment al nombre d'escons obtinguts per cada partit polític en les últimes eleccions al Congrés dels Diputats i les dues restants proporcionalment a tots els vots obtinguts per cada partit en les eleccions.

Tres. Igualment, les comunitats autònomes poden atorgar als partits polítics amb representació en les seves respectives assemblees legislatives subvencions anuals no condicionades, amb càrrec als pressupostos autonòmics corresponents, per atendre les despeses de funcionament.

Aquestes subvencions s'han de distribuir en funció del nombre d'escons i de vots obtinguts per cada partit polític en les últimes eleccions a les esmentades assemblees legislatives, proporcionalment i d'acord amb els criteris que estableixi la normativa autonòmica corresponent.

Les subvencions a què es refereix aquest apartat també poden ser atorgades pels territoris històrics bascos.

Quatre. Les subvencions a què fan referència els punts anteriors són incompatibles amb qualsevol altra ajuda econòmica o financera inclosa en els pressupostos generals de l'Estat, en els pressupostos de les comunitats autònomes o en els dels territoris històrics bascos destinades al funcionament dels partits polítics, llevat de les assenyalades al número u de l'article 2n d'aquesta Llei.

Cinc. Iniciat el procediment d'il·legalització d'un partit polític, a l'empara del que disposa l'article 11.2 de la Llei orgànica 6/2002, de 27 de juny, de partits polítics, l'autoritat judicial, a proposta del ministre de l'Interior, pot acordar, de manera cautelar, la suspensió del lliurament al partit afectat de recursos procedents del finançament públic, siguin del tipus o la naturalesa que siguin.

CAPÍTOL SEGON

Recursos privats

Article 4t

U. Aportacions dels afiliats.

Els partits polítics poden rebre d'acord amb els seus estatuts quotes i aportacions dels afiliats, adherits i simpatitzants.

Dos. Donacions privades a partits polítics.

a) Els partits polítics poden rebre donacions, no finalistes, nominatives, en diners o en espècie, procedents de persones físiques o jurídiques, dins els límits i d'acord amb els requisits i les condicions que estableix aquesta Llei.

Les donacions rebudes d'acord amb el que disposa aquesta Llei, que tenen caràcter irrevocable, s'han de destinar a la realització de les activitats pròpies de l'entitat donatària.

La valoració de les donacions en espècie s'ha de fer de conformitat amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

b) Les donacions procedents de persones jurídiques requereixen sempre un acord adoptat en la forma escaient per l'òrgan social competent a aquest efecte, en què ha de constar de manera expressa el compliment de les previsions d'aquesta Llei.

Els partits polítics no poden acceptar ni rebre, directament o indirectament, donacions d'organismes, entitats o empreses públiques.

c) Els partits polítics tampoc poden acceptar o rebre, directament o indirectament, donacions d'empreses privades que, mitjançant un contracte vigent, prestin serveis o realitzin obres per a les administracions públiques, organismes públics o empreses de capital majoritàriament públic.

d) Les quantitats donades als partits polítics s'han d'abonar en comptes d'entitats de crèdit, oberts exclusivament per a aquest fi. Els ingressos efectuats a aquests comptes han de ser, únicament, els que provinguin d'aquestes donacions.

e) De les donacions previstes en aquest article n'ha de quedar constància de la data d'imposició, de l'import i del nom i la identificació fiscal del donant. L'entitat de crèdit on es realitzi la imposició està obligada a estendre al donant un document acreditatiu en què constin els aspectes anteriors.

f) Quan es tracti de donacions en espècie, l'efectivitat de les percebudes s'acredita mitjançant certificació expedida pel partit polític en què es faci constar, a més de la identificació del donant, el document públic o un altre document autèntic que acrediti el lliurament del bé donat fent esment exprés del caràcter irrevocable de la donació.

Tres. Operacions assimilades.

Els partits polítics no poden acceptar que, directament o indirectament, terceres persones assumeixin de manera efectiva el cost de les adquisicions de béns, obres o serveis, o de qualsevol altra despesa que generi la seva activitat.

La infracció del que preveu el paràgraf anterior se sanciona d'acord amb el que preveu l'article 17 a) d'aquesta Llei.

Article 5è *Límits a les donacions privades.*

Els partits polítics no poden acceptar o rebre directament o indirectament:

1. Donacions anònimes.
2. Donacions procedents d'una mateixa persona física o jurídica superiors a 100.000 euros anuals.

S'exceptuen d'aquest límit les donacions en espècie de béns immobles, sempre que es compleixin els requisits establerts a la lletra f) de l'apartat dos de l'article 4t.

Article 6è *Activitats pròpies.*

U. Els partits polítics no poden exercir activitats de caràcter mercantil de cap naturalesa.

Dos. No es consideren activitats mercantils les activitats pròpies a què es refereix la lletra b) de l'apartat dos, article 2n.

Tres. Els ingressos procedents de les activitats pròpies del partit polític, els rendiments procedents de la gestió del seu propi patrimoni, així com els beneficis derivats de les seves activitats promocionals i els que es puguin obtenir dels serveis que puguin prestar en relació amb els seus fins específics, requereixen la identificació del transmissor quan la transmissió patrimonial al partit polític sigui igual o superior a 300 euros.

Article 7è Aportacions de persones estrangeres.

U. Els partits polítics poden rebre donacions no finalistes, procedents de persones estrangeres, amb els límits, requisits i condicions que estableix aquesta Llei per a les aportacions privades, i sempre que es compleixin, a més, els requisits de la normativa vigent sobre control de canvis i moviment de capitals.

Dos. No obstant això, els partits no poden acceptar cap forma de finançament per part de governs i organismes, entitats o empreses públiques estrangeres o empreses relacionades directament o indirectament amb aquests.

Article 8è Justificació de les quotes i aportacions.

U. Les quotes i aportacions dels afiliats, adherits i simpatitzants, s'han d'abonar en comptes d'entitats de crèdit oberts exclusivament per a aquest fi. Els ingressos efectuats en aquests comptes han de ser, únicament, els que provenguin d'aquestes quotes, i els ingressos s'han de fer mitjançant domiciliació bancària d'un compte del qual sigui titular l'afiliat, o mitjançant un ingrés nominatiu en el compte que designi el partit.

Dos. Les altres aportacions privades s'han d'abonar en un compte diferent del prescrit en el paràgraf anterior. En tot cas, ha de quedar constància de la data d'imposició, l'import de les aportacions i el nom complet de l'afiliat o aportant. L'entitat de crèdit on es faci la imposició està obligada a estendre un document acreditatiu en què constin els aspectes anteriors.

TÍTOL III**Règim tributari****Article 9è Objecte i àmbit d'aplicació.**

U. Aquest títol té per objecte regular el règim tributari dels partits polítics, així com l'aplicable a les quotes, aportacions i donacions efectuades per persones físiques o jurídiques per contribuir al seu finançament.

Dos. En tot el que no preveu aquest títol s'apliquen les normes tributàries generals i, en particular, les previstes per a les entitats sense fins lucratius.

CAPÍTOL PRIMER**Règim tributari dels partits polítics****Article 10è Rendes exemptes de tributació.**

U. Els partits polítics gaudeixen d'exempció en l'impost sobre societats per les rendes obtingudes per al finançament de les activitats que constitueixen el seu objecte o finalitat específica en els termes establerts en el present article.

Dos. L'exempció a què es refereix el número anterior és aplicable als rendiments i increments de patrimoni següents:

- Les quotes i aportacions satisfetes pels afiliats.
- Les subvencions percebudes d'acord amb el que disposa aquesta Llei.
- Les donacions privades efectuades per persones físiques o jurídiques, així com qualssevol altres increments de patrimoni que es posin de manifest com a conseqüència d'adquisicions a títol lucratiu.
- Els rendiments obtinguts en l'exercici de les seves activitats pròpies. Quan es tracti de rendiments procedents d'explotacions econòmiques pròpies, l'exempció

ha de ser expressament declarada per l'Administració tributària.

L'exempció s'aplica, igualment, respecte a les rendes que es posin de manifest en la transmissió onerosa de béns o drets afectes a la realització de l'objecte o finalitat pròpia del partit polític, sempre que el producte de l'alienació es destini a noves inversions vinculades al seu objecte o finalitat pròpia o al finançament de les seves activitats, en els terminis establerts en la normativa de l'impost sobre societats.

e) Els rendiments procedents dels béns i drets que integren el patrimoni del partit polític.

Article 11è Tipus de gravamen, rendes no subjectes a retenció i obligació de declarar.

U. La base imposable positiva que correspongui a les rendes no exemptes es grava al tipus del 25 per cent.

Dos. Les rendes exemptes en virtut d'aquesta Llei no estan sotmeses a retenció ni ingrés a compte. Per reglament s'ha de determinar el procediment d'acreditació dels partits polítics als efectes de l'exclusió de l'obligació de retenir.

Tres. Els partits polítics estan obligats a presentar i subscriure una declaració per l'impost sobre societats amb relació a les rendes no exemptes.

CAPÍTOL SEGON**Règim tributari de les quotes, aportacions i donacions efectuades a partits polítics****Article 12è Incentius fiscals.**

U. Les quotes d'afiliació, així com les altres aportacions realitzades als partits polítics són deduïbles de la base imposable de l'impost de la renda de les persones físiques, amb el límit de 600 euros anuals, sempre que les quotes i aportacions siguin justificades segons l'article 8è1.

Dos. A les donacions a què es refereix l'article 4t, efectuades als partits polítics, els són aplicables les deduccions previstes a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge.

Article 13è Justificació de les quotes, aportacions i donacions efectuades.

L'aplicació del règim tributari establert a l'article anterior està condicionada al fet que la persona física o jurídica disposi del document acreditatiu de l'aportació, donació o quota satisfeta pel partit polític receptor.

TÍTOL IV**Obligacions comptables****Article 14è Llibres de comptabilitat.**

U. Els partits polítics han de portar llibres de comptabilitat detallats que permetin en tot moment conèixer la seva situació financera i patrimonial i el compliment de les obligacions previstes en aquesta Llei.

Dos. Els llibres de tresoreria, inventaris i balanços han de contenir, d'acord amb principis de comptabilitat generalment acceptats:

- L'inventari anual de tots els béns.
- El compte d'ingressos, en què s'han de consignar com a mínim les categories d'ingressos següents:

– Quantia global de les quotes i aportacions dels afiliats.

- Ingressos procedents del patrimoni propi.
- Ingressos procedents de les donacions a què es refereixen l'article quatre d'aquesta Llei.
- Subvencions públiques.
- Rendiments procedents de les activitats del partit.

c) El compte de despeses; s'han de consignar com a mínim les següents categories de despeses:

- Despeses de personal.
- Despeses d'adquisició de béns i serveis (corrents).
- Despeses financeres de préstecs.
- Altres despeses d'administració.
- Despeses de les activitats pròpies del partit.

d) Les operacions de capital relatives a:

- Crèdits o préstecs d'institucions financeres.
- Inversions.
- Deutors i creditors.

Tres. L'òrgan màxim de direcció dels partits polítics que rebin algun tipus de subvenció pública de les previstes a l'article 3r d'aquesta Llei està obligat a presentar els comptes anuals corresponents a cada exercici econòmic, en què s'han de detallar i documentar els ingressos i les despeses.

Quatre. Els comptes anuals consolidats s'han d'estendre als àmbits estatal, autonòmic, comarcal i provincial. Els comptes anuals consolidats de federacions de partits i coalicions han d'incloure les dels partits federats i coalitzats.

Cinc. Els comptes anuals han d'incloure el balanç, el compte de resultats i una memòria explicativa de tots dos. En tot cas la memòria ha d'incloure la relació de subvencions públiques i de donacions privades rebudes de persones físiques o jurídiques amb referència concreta, en cadascuna d'aquestes, dels elements que permetin identificar el donant i assenyalar l'import del capital rebut.

La memòria ha d'anar acompanyada, igualment, d'un annex on s'especifiquin detalladament les condicions contractuals estipulades dels crèdits o préstecs de qualsevol classe que mantingui el partit amb les entitats de crèdit. A l'annex s'hi ha d'identificar l'entitat concedent, l'import atorgat, el tipus d'interès i el termini d'amortització del crèdit o préstec i el deute pendent al tancament de l'exercici de què es tracti amb indicació de qualsevol contingència rellevant sobre el compliment de les condicions pactades.

Sis. No obstant el que disposa el paràgraf anterior, per a la rendició de comptes dels grups parlamentaris de les Corts Generals, de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, de les juntes generals dels territoris històrics bascos i dels grups de les corporacions locals, cal atènyer-se al que disposin els respectius reglaments o la normativa local específica.

Set. Els comptes anuals consolidats degudament formalitzats s'han de remetre al Tribunal de Comptes abans del 30 de juny de l'any següent al que aquells es refereixin.

TÍTOL V

Fiscalització i control

Article 15è *Control intern.*

Els partits polítics han de preveure un sistema de control intern que garanteixi l'adequada intervenció i comptabilització de tots els actes i documents dels quals deri-

vin drets i obligacions de contingut econòmic, de conformitat amb els seus estatuts. L'informe resultant de la revisió s'ha d'adjuntar a la documentació que s'ha de retre al Tribunal de Comptes.

Article 16è *Control extern.*

U. Correspon en exclusiva al Tribunal de Comptes el control de l'activitat econòmic financera dels partits polítics, sense perjudici de les competències atribuïdes als òrgans de fiscalització de les comunitats autònomes previstos en els seus respectius estatuts.

Dos. Aquest control s'estén a la fiscalització de la legalitat dels recursos públics i privats dels partits polítics, així com la regularitat comptable de les activitats econòmico-financeres que duguin a terme.

Tres. El Tribunal de Comptes, en el termini de sis mesos des de la recepció de la documentació assenyada a l'article 13è d'aquesta Llei, ha d'emetre un informe sobre la seva regularitat i adequació al que disposa aquesta Llei o, si s'escau, s'han de fer constar expressament totes les infraccions o pràctiques irregulars s'hagin observat.

Quatre. Aquest informe s'ha d'elevat per a la seva aprovació, si és procedent, a les Corts Generals i s'ha de publicar posteriorment en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

TÍTOL VI

Règim sancionador

Article 17è

Sense perjudici de les responsabilitats legals de qualsevol índole que derivin del que disposa l'ordenament jurídic en general i del que preceptua aquesta Llei en particular, el Tribunal de Comptes pot acordar la imposició de sancions pecuniàries al partit polític infractor:

a) Quan un partit polític obtingui donacions que contravinguin les limitacions i els requisits que estableix aquesta Llei, el Tribunal de Comptes pot proposar la imposició d'una multa de quantia equivalent al doble de l'aportació percebuda il·legalment, que es dedueix del següent lliurament de la subvenció anual per a les seves despeses de funcionament.

b) En el cas que un partit polític no presenti, sense causa justificada, els comptes corresponents a l'últim exercici anual o aquests siguin tan deficients que impedeixin al Tribunal de Comptes portar a terme la seva tasca fiscalitzadora, aquest pot proposar que no li siguin lliurades a l'infractor les subvencions anuals per a les seves despeses de funcionament.

Article 18è

Els procediments sancionadors a què es refereixen els apartats a) i b) de l'article anterior s'inicien per acord del Ple del Tribunal de Comptes.

U. L'acord d'iniciació ha de tenir el contingut mínim següent:

a) Identificació del partit polític presumptament responsable.

b) Els fets que motiven la incoació del procediment, la possible qualificació jurídica i les sancions que puguin correspondre.

c) L'instructor del procediment, amb indicació expressa del règim de recusació d'aquest.

L'acord d'iniciació s'ha de comunicar a l'instructor i s'ha de notificar al partit polític inculpat indicant-li que té un termini de quinze dies per aportar totes les al·legacions,

documents o informacions que considerin convenients i per sol·licitar l'obertura d'un període probatori i proposar els mitjans de prova que considerin adequats.

A l'acord d'iniciació s'hi han d'adjuntar els documents i les proves que hagi tingut en compte l'òrgan titular de la competència sancionadora per obrir el procediment.

Dos. S'ha d'obrir un període probatori en els casos següents:

a) Quan en el tràmit d'al·legacions establert a l'article precedent ho sol·liciti el partit interessat amb proposició de mitjans de prova concrets.

b) Quan, en absència de sol·licitud de part interessada, l'instructor ho consideri necessari per a l'aclariment dels fets i la determinació dels responsables. En aquest cas l'instructor ha de donar un termini de cinc dies als interessats perquè proposin els mitjans de prova que considerin oportuns.

c) El període probatori dura trenta dies hàbils.

d) La pràctica de les proves s'ha de fer de conformitat amb el que estableix l'article 81 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Tres. Conclòs, si s'escau, el període probatori, l'instructor ha de formular proposta de resolució, la qual ha de contenir:

1) Si considera que hi ha infracció i responsabilitat:

a) Els fets que consideri provats i la valoració de la prova en què aquesta consideració es fonamenta.

b) El partit polític que consideri responsable, els preceptes i la valoració de la prova en què aquesta consideració es fonamenta.

c) Els preceptes tipificadors d'infraccions en què consideri subsumits els fets i les raons d'aquesta consideració que han de ser exclusivament els que apareixen en els apartats a) i b) de l'article 17è d'aquesta Llei.

d) Les sancions que consideri procedents en els termes de l'article 17è de la Llei orgànica de finançament de partits polítics, els preceptes en què es determinin, les circumstàncies que a aquest efecte hagi considerat, els preceptes i la valoració probatòria en què es fonamenta aquesta consideració, així com, si s'escau, la proposició de suspensió de l'execució de la sanció, d'execució fraccionada o de la seva modificació, i les raons de la proposició.

2) Si considera que no hi ha infracció o responsabilitat:

a) La proposta d'absolució.

Quatre. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats, indicant-los que disposen d'un termini de quinze dies per formular al·legacions. En aquesta notificació s'ha de comunicar als interessats que durant aquest termini se'ls posarà de manifest l'expedient, a fi que puguin consultar-lo i obtenir les còpies dels documents que hi constin.

Conclòs el tràmit d'audiència, l'instructor ha de cursar immediatament la proposta de resolució al Ple del Tribunal de Comptes per resoldre el procediment, juntament amb els documents, les al·legacions i la informacions que constin a l'expedient.

Cinc. L'instructor pot prorrogar, motivadament, els terminis dels tràmits d'al·legacions i el del període de prova, per una sola vegada i per un termini idèntic o inferior a l'establert, sempre que, pel nombre i la naturalesa de les proves que s'han de practicar, la complexitat de les situacions fàctiques i qüestions jurídiques analitzades o altres raons atenedibles, sigui necessari per aconseguir l'adequada determinació dels fets i les responsabilitats o per garantir l'eficàcia de la defensa dels imputats.

Sis. Els actes de l'instructor que deneguin l'obertura del període probatori o la pràctica d'algun mitjà de prova proposada per les parts són susceptibles de recurs, en el termini de tres dies; el silenci es considera desestimatori.

Set. El Ple del Tribunal de Comptes ha de dictar resolució motivada, que decideix sobre totes les qüestions plantejades pel partit interessat i aquelles derivades del procediment. La resolució que resolgui el procediment ha de tenir el contingut que estableix l'apartat tercer d'aquest article.

El Ple del Tribunal de Comptes, òrgan competent per resoldre, únicament pot variar la relació de fets expressats a la proposta de resolució, per matisar-los o tenir en compte altres només en cas que això sigui en benefici de l'imputat. L'òrgan competent per resoldre ha de motivar específicament en la resolució la variació fàctica.

Si no ha estat notificada la resolució en el termini de sis mesos des de la iniciació del procediment es produeix la caducitat. El transcurs del dit termini de sis mesos queda interromput mentre el procediment estigui paralitzat per causes imputables als interessats.

Vuit. Les resolucions sancionadores que adopti el Tribunal de Comptes són susceptibles de recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Suprem. Quan les resolucions sancionadores acordin la minoració o el no lliurament de les subvencions anuals per a despeses de funcionament, la interposició del recurs suspèn automàticament l'execució de la resolució adoptada pel Tribunal de Comptes.

Article 19è *Deure de col·laboració.*

U. Els partits polítics estan obligats a la tramesa de tots els documents, antecedents, dades i justificacions que els siguin requerits pel Tribunal de Comptes per al compliment de la seva funció fiscalitzadora.

Dos. Quan en l'exercici de la funció fiscalitzadora les autoritats o els funcionaris del Tribunal de Comptes tinguin coneixement de dades, informes o antecedents que afectin la intimitat de les persones, estan obligats al més estricte i complet sigil respecte d'aquests, i si incompleixen aquesta obligació, incorreran en les responsabilitats administratives o penals que els puguin correspondre.

Així mateix, i només en aquests casos, els partits polítics poden complir l'obligació a què es refereix l'apartat u del present article posant a disposició del Tribunal la informació que requereixi a la seu o dependència que aquests designin.

Tres. Les entitats que hagin mantingut relacions de naturalesa econòmica amb els partits polítics estan obligades, si són requerides pel Tribunal de Comptes, a proporcionar-li la informació i justificació detallada sobre les seves operacions amb aquests, d'acord amb les normes d'auditoria externa, generalment acceptades, i als únics efectes de verificar el compliment dels límits, requisits i obligacions establerts per aquesta Llei.

Disposició addicional primera.

La lletra c) de l'apartat 3 de l'article 9 del Text refós de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, queda redactat de la manera següent:

«c) Els col·legis professionals, les associacions empresarials, les cambres oficials i els sindicats de treballadors.»

Disposició addicional segona.

La lletra d) de l'apartat 2 de l'article 28 del Text refós de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, queda redactat de la manera següent:

«d) Els col·legis professionals, les associacions empresarials, les cambres oficials i els sindicats de treballadors.»

Disposició addicional tercera.

S'afegeix el número 28è a l'apartat U de l'article 20 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, amb el text següent:

«28. Les prestacions de serveis i els lliuraments de béns realitzats pels partits polítics amb motiu de manifestacions destinades a reportar-los un suport financer per al compliment de la seva finalitat específica i organitzades en el seu exclusiu benefici.»

Disposició addicional quarta.

S'afegeix un nou article 61 bis a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, amb la redacció següent:

«Article 61 bis. *Reducció per quotes i aportacions a partits polítics.*

Les quotes d'afiliació i les aportacions a partits polítics, federacions, coalicions o agrupacions d'electors poden ser objecte de reducció en la base imposable amb un límit màxim de 600 euros anuals.»

Disposició addicional cinquena.

S'afegeix una nova lletra e) a l'article 45.1 A) del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, amb la redacció següent:

«e) Els partits polítics amb representació parlamentària.»

Disposició addicional sisena.

U. L'import global de la consignació que s'inclougui en els pressupostos generals de l'Estat per atendre les subvencions regulades a l'article 3r d'aquesta Llei s'ha d'adequar anualment, com a mínim, a l'increment de l'índex de preus al consum.

Dos. La mateixa adequació s'ha de fer respecte a les quantitats que figuren en els altres articles d'aquesta Llei.

Disposició addicional setena. *Fundacions i associacions vinculades als partits polítics.*

Les donacions que rebien les fundacions i associacions vinculades orgànicament a partits polítics amb representació a les Corts Generals estan sotmeses als mecanismes de fiscalització i control i al règim sancionador previstos, respectivament, en els títols V i VI d'aquesta Llei, sense perjudici de les normes pròpies que els siguin aplicables. Així mateix, les donacions estan sotmeses als límits i requisits previstos en el capítol segon del títol II d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

a) El límit a què es refereix l'apartat 2 de l'article 5è és de 150.000 euros per persona física o jurídica i any.

b) No els és aplicable el que preveu la lletra c) de l'apartat dos de l'article 4t.

c) Les donacions efectuades per persones jurídiques per un import superior a 120.000 euros requereixen, a més, que l'entitat donant formalitzi en un document públic la donació de què es tracti.

Disposició addicional vuitena.

El Tribunal de Comptes ha d'elaborar, en el termini de 6 mesos des de l'aprovació d'aquesta Llei, un pla específic de comptes per a les formacions polítiques, que en tot cas ha de respectar els límits i les previsions d'aquesta Llei, d'acord amb els criteris que l'esmentat Tribunal ha manifestat en els diversos informes de fiscalització de partits polítics aprovats en cada exercici. L'esmentat Pla ha de ser aprovat pel Tribunal amb l'anàlisi i el debat prevís d'aquest per la Comissió Mixta Congrés-Senat per a les relacions amb el Tribunal de Comptes.

Disposició addicional novena.

El límit quantitatiu que preveu l'article 5è 2 d'aquesta Llei s'ha d'actualitzar cada any de conformitat amb l'increment de l'índex de preus al consum.

Disposició addicional desena.

El que disposen el títol III i les disposicions addicionals primera a cinquena d'aquesta Llei s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, a la Comunitat Autònoma Basca i a la Comunitat Foral de Navarra.

Disposició addicional onzena.

El que disposa l'apartat dos de l'article 7è d'aquesta Llei no és aplicable als partits polítics que exerceixin funcions polítiques com a partits legalment establerts en altres estats diferents de l'espanyol, sempre que es tracti de subvencions fonamentades en l'exercici d'aquestes funcions.

Disposició transitòria primera.

Els partits polítics han d'adaptar, si s'escau, els seus estatuts i normes internes al que disposa aquesta Llei orgànica, en el termini d'un any.

Disposició transitòria segona.

Els partits polítics poden arribar a acords respecte a les condicions del deute que mantinguin amb entitats de crèdit. Aquests acords han de ser els admesos segons els usos i costums del trànsit mercantil habitual entre les parts i no els són aplicables els requisits i les limitacions establerts en els títols I i II d'aquesta Llei. D'aquests acords se n'ha de donar compte al Tribunal de Comptes i al Banc d'Espanya.

Disposició transitòria tercera.

Per a l'exercici de 2008 la subvenció estatal anual per a despeses de funcionament dels partits polítics i l'assignació anual per sufragar despeses de seguretat es fixen, respectivament, en 78.100,00 milers d'euros i 4.010,00 milers d'euros.

Disposició derogatòria.

Queden derogades les disposicions següents:

La Llei orgànica 3/1987, de 2 de juliol, sobre finançament dels partits polítics.

Les altres disposicions que s'oposin a aquesta Llei.

Disposició final.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això, les normes relatives a la tributació de l'impost sobre societats, contingudes a la secció 1a del títol III, són aplicables a

partir del primer exercici que s'iniciï a partir de l'entrada en vigor de la Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 4 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13023 *LLEI 16/2007, de 4 de juliol, de reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional sobre la base de la normativa de la Unió Europea.* («BOE» 160, de 5-7-2007).

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

El procés d'harmonització de les normes comptables a la Unió Europea s'insereix dins l'harmonització del dret de societats. En particular, sobre la base del marc delimitat per la quarta Directiva 78/660/CEE del Consell, de 25 de juliol de 1978, relativa als comptes anuals de determinades formes de societat, i la setena Directiva 83/349/CEE del Consell, de 13 de juny de 1983, relativa als comptes consolidats. A l'empara de la Llei 19/1989, de 25 de juliol, de reforma parcial i adaptació de la legislació mercantil a les directives de la Comunitat Econòmica Europea en matèria de societats, es va iniciar aquest procés al nostre país, cosa que va implicar la modificació del Codi de comerç, aplicable a tots els empresaris, introduint-hi regles molt més precises que les existents amb anterioritat en la comptabilitat empresarial.

Aquest procés de normalització comptable que va continuar amb l'aprovació del Text refós de la Llei de societats anònimes (d'ara endavant, TRLSA), mitjançant el Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, va concloure en una primera fase amb l'aprovació del Pla general de comptabilitat, a través del Reial decret 1643/1990, de 20 de desembre, i de les Normes per a la Formulació dels Comptes Anuals Consolidats, aprovats pel Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre.

A partir d'aquest moment, s'ha anat configurant un autèntic dret comptable a Espanya, incardinat en el dret mercantil, i caracteritzat per l'existència d'uns principis generals reconeguts en les esmentades normes legals, que al seu torn han dotat aquest dret d'una substantivitat pròpia. Aquest bloc normatiu ha estat complementat mitjançant les successives adaptacions sectorials del Pla general de comptabilitat, en funció de les particularitats que s'anaven posant de manifest en la naturalesa econòmica de les operacions realitzades per les empreses pertanyents a diferents sectors d'activitat, així com per les

resolucions de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

La conseqüència d'aquest procés d'implantació ha estat un conjunt normatiu d'àmplia acceptació i aplicació, en harmonia amb les esmentades directives, així com amb altres emissors de pronunciaments comptables, nacionals i internacionals, i que ha contribuït a dotar les empreses espanyoles d'unes normes tècnicament preparades per subministrar la informació requerida pels seus diferents usuaris.

En l'actualitat, dins de l'estratègia d'aproximació a les normes internacionals de comptabilitat fixada per les institucions comunitàries, el camí recorregut a la Unió Europea en relació amb la recerca d'una major harmonització comptable ha comportat la modificació de les directives comptables, així com l'aprovació d'un nou marc normatiu.

Sens dubte, el Reglament (CE) núm. 1606/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de juliol de 2002, relatiu a l'aplicació de les Normes internacionals de comptabilitat (que inclouen les «Normes internacionals de comptabilitat» en sentit estricte (NIC), les actuals «Normes internacionals d'informació financera» (NIIF), així com les interpretacions d'unes i altres), ha suposat la principal novetat dins tot aquest procés.

En virtut del que preveu l'article 4 de l'esmentat Reglament, les societats que elaborin comptes consolidats en els exercicis que comencin a partir de l'1 de gener de 2005 han d'aplicar les normes comptables adoptades per la Comissió mitjançant el procediment descrit a l'article 6, sempre que en la data de tancament del seu balanç els seus valors hagin estat admesos a cotització en un mercat regulat de qualsevol Estat membre, en el sentit de l'article 4 de la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers.

Així mateix, a l'empara del que preveu l'article 5 del mateix Reglament, els estats membres poden permetre o requerir a les societats diferents de les esmentades a l'article 4, que elaborin els seus comptes anuals individuals o consolidats de conformitat amb les normes internacionals de comptabilitat adoptades conforme a l'esmentat procediment.

II

Per analitzar les conseqüències que la nova estratègia de la Unió Europea pugui tenir en el nostre dret mercantil comptable, es va constituir, per ordre comunicada del Ministeri d'Economia de 16 de març de 2001, la Comissió d'Experts per a l'elaboració d'un informe sobre la situació actual de la comptabilitat a Espanya i línies bàsiques per abordar-ne la reforma (Llibre blanc de la comptabilitat).

La principal recomanació dels experts va ser la de considerar convenient que els principis i criteris comptables que les empreses espanyoles han d'aplicar en l'elaboració dels comptes anuals individuals han de ser els recollits en la normativa nacional, per bé que s'entén que per aconseguir l'adequada homogeneïtat de la informació comptable subministrada pels diferents subjectes, la nostra normativa ha d'estar en sintonia amb el que regulen les Normes internacionals d'informació financera adoptades per la Unió Europea.

Tanmateix, en relació amb els comptes consolidats es va considerar adequat que les societats que no tinguin valors admesos a cotització puguin aplicar voluntàriament aquestes normes a partir de l'1 de gener de 2005.

En aquest sentit, la disposició final onzena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va incorporar al nostre dret mercantil comptable les esmentades Normes internacionals d'informació financera, adoptades per la Unió Euro-